

Oponentský posudek bakalářské práce

Autorka: Petra BEZPALCOVÁ, FF JCU v Českých Budějovicích

Téma: *Trentino-Alto Adige: jeho historický vývoj a místo v rámci současné Itálie*

Autorka předkládá svou bakalářskou práci věnovanou popisu vybraného italského regionu s nesrozumitelně vymezenými cíli: „...cílem mé bakalářské práce bude právě pochopení procesu autonomie, který autonomnímu regionu předcházel a který byl mnoho let formován do podoby, v jaké se region nachází nyní“ (s.7)?! , nebo: „...zajímavostí této práce bude také synchronické?! přiblížení mentality obyvatelstva“ (tamtéž), či: „...historické nastínění vývoje dané oblasti od nejstarších dob a jeho výjimečné cíle?! za svobodu“ (tamtéž). Tento způsob vyjadřování pochopení výzkumného záměru neprospívá.

Práce je rozdělena mimo úvod a závěr do 4 kapitol, když úvodní dvě mají čtenáře seznámit s regionem a jeho historií, zatímco další dvě se pak pokouší přiblížit specifické autonomní postavení regionu v rámci Itálie. Právě v pokusu o představení v českém prostředí relativně neznámého tématu lze spatřovat jistý přínos předkládané práce

Z věcného hlediska je možno konstatovat, že shromážděné údaje jsou většinou vzhledem k tématu relevantní, jejich prezentace i interpretace však nezřídka pokulhávají. Zejména to platí pro potencionálně nejzajímavější část práce, tedy pro pokus o přehled obsahu autonomního statutu studované oblasti

Největší nedostatek představuje nejednotnost terminologie, když autorka označuje jednu a tutéž skutečnost vícero výrazy. Např. orgány autonomního regionu jsou označovány minimálně dvěma způsoby. Svého „vrcholu“ dosahuje tento přístup u regionálního zákonodárného orgánu „il Consiglio regionale“ označovaného nejprve výrazy „regionální palament“ či „regionální zastupitelský orgán“ (s. 42), které střídají výrazy „oblastní rada“ (s. 43) či „regionální shromáždění“ (s. 44), a konečně v rámci samotného Trentina-Alto Adige autorka hovoří o „regionální radě“ (s. 45) či „radě regionu“ (s. 47). Podobně „Guinta“ je jednou označována jako oblastní výbor, podruhé jako regionální vláda, potřetí jako regionální komise. Autorka vůbec má s právní materií značné potíže, když např. nesmyslně tvrdí, že: „vláda odpovídá za parlament kolektivně?!“ (s. 39) V důsledku jsou předkládaná tvrzení jen obtížně srozumitelná, pokud vůbec.

Příčinu lze vidět mj. v nevhodném kompilačním přístupu, když autorka metodou skládky mechanicky klade vedle sebe celé pasáže převzaté z jednotlivých zdrojů, které obvykle nijak nepropojuje autorským komentářem (např. obecné citace z Pavlíčka v. konkrétní údaje z autonomního statutu). Tento nekritický způsob práce se zdroji a absence autorské jednotící linie ústí v nejasnost překládaných údajů, což vede k citelnému snížení informační hodnoty práce.

Dobrému pochopení nenahrávají ne vždy zvládnuté překlady z italských zdrojů, ani výskyt závažných gramatických chyb v češtině, čímž se dostáváme k rovině jazykové a formální. V tomto ohledu je zřejmé, že práci by prospěla závěrečná korektura.

Celkově lze konstatovat, že informační cíl naznačený v úvodu práce autorka víceméně naplnila, když předložila poměrně velké množství faktických informací, bohužel vzhledem k terminologické nejednotnosti a formulační neobratnosti ne zcela ideálním způsobem.

Práci proto doporučuji k obhajobě, nicméně vzhledem k uváděným výhradám navrhuji hodnocení **dobře**.

České Budějovice, 4. 6. 2015

JUDr. Mgr. Ivo Petru, Ph.D.